

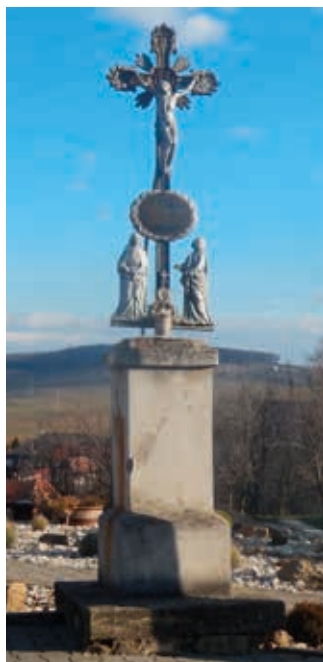

Věteřský

ZPRAVODAJ 2021

www.veterov.eu

Oprava křížku u obchodu

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

loňský rok byl pro nás všechny plný zkoušek, zažili jsme něco, co jsme si nedokázali ani ve snu představit. Nerada bych, aby se toto číslo zpravodaje věnovalo pouze pandemii koronaviru. Naopak bych chtěla, aby pro Vás bylo povzbuzením a rozptýlením v těchto těžkých časech. Nicméně vyhnout se tomuto tématu úplně nejde. Je to realita dnešních dní a celého uplynulého roku.

V únoru jsme ještě stihli přivítat nové občanky, ale pak už se svět začínal měnit před našima očima. Média na nás chrlila informace o úmrtích v Číně, v březnu se objevil první případ v Česku. V této době jsme se všichni hodně báli, protože jsme vůbec nevěděli, co od tohoto viru čekat. Zavřely se obchody, služby, školy... Dokázali jsme se však semknout, a i když nás, obce, vláda nechala úplně na holičkách, ukázalo se, že si umíme poradit sami. Velké poděkování patří Janě Dvořáčkové, Libě Hájkové, Zdence Moudré, Olině Urubkové a Monice Strmiskové za ušití roušek. Děkuji také zastupitelům Davidu Zálešákovi, Janu Hájkovi a Libě Hájkové, za pomoc při distribuci roušek a za to, že společně se mnou vytvořili „krizový štáb“ a pomohli při zvládnutí první vlny pandemie (dnes pro nás úsměvné, protože nakažených byly desítky). Dále děkuji celému Sboru dobrovolných hasičů Věteřov za okamžitou pomoc při distribuci roušek a dezinfekce. Děkuji také Vám občanům za velmi zodpovědný a rozumný přístup. Pandemie koronaviru s sebou přinesla také ekonomické problémy. Propad příjmů jsme pocítili i my v našem obecním rozpočtu. Snažili jsme se být co nejvíce zodpovědní a příliš neutráčet. I přesto se podařilo zrealizovat některé plánované akce nebo jiné investiční akce alespoň připravit.

Dobu, kdy jsme nemohli slavit, scházet se, ani se společně bavit, jsme využili k vylepšení zázemí pro konání obecních i soukromých akcí. Do kuchyně u zasedačky i u tělocvičny jsme poříдили nové skříně, dokoupili jsme nové nádobí, velkou lednici a myčku. Připravili jsme projekt na rekonstrukci toalet u zasedací místnosti. Z prostor vedle záchodů vzniknou samostatné pánské záchody. Ze stávajících budou toalety dámské. Na tento projekt jsme získali dotaci ze Státního zemědělského intervenčního fondu (SZIF) ve výši 655 200 Kč. Celkový rozpočet akce včetně nových rozvodů elektřiny a rekonstrukce podlahy na chodbě je 819 000 Kč. Rekonstrukce již probíhá, hotová by měla být na konci dubna.

V listopadu jsme dokončili opravu křížku u obchodu. Celkové náklady akce byly 52 800 Kč, na opravu jsme získali dotaci 30 000 Kč z Jihomoravského kraje.

Již delší dobu nás trápily náletové dřeviny na Valech, které každým rokem více a více znemožňovaly oblíbený výhled na Věteřov. V loňském roce se konečně podařilo začít s jejich likvidací a kopec vyčistit. Již teď „Klobouk“ prohlédl, v likvidaci náletových dřevin pokračujeme i letos.

Zažádali jsme o dotaci z MMR na vybudování workoutového hřiště, což jsou venkovní cvičící prvky pro posilování celého těla.

Dále připravujeme projekt na opravu střechy na hasičské zbrojnici, která je v havarijním stavu. Máme v plánu požádat o dotaci z Jihomoravského kraje.

Z důvodu stále se zhoršujícího stavu silnice v Korábě, jsme byli nuceni silnici uzavřít. Nechali jsme udělat geotechnický a geofyzikální průzkum, abychom zjistili důvod sesouvání svahu a vůbec kvalitu podloží. Pracujeme na tom, abychom silnici co nejdříve opravili a zprovoznili.

Na konci loňského roku jsme byli stále optimisté a věřili jsme, že se plánovaný Sjezd rodáků 2021 uskuteční. Pandemická situace se však nelepšila a nelepší, a proto jsme na lednovém zasedání zastupitelstva rozhodli, že sjezd rodáků se letos bohužel konat nebude. Pevně věříme, že snad příští rok...

Co mě těší, a co ani covid nezastaví, je vydání knihy Z minulosti Věteřova. Její autor Vladimír Kotík dolaďuje poslední detaily a již brzy půjde kniha do tisku. Slavnostní křest byl sice naplánován právě na sjezd rodáků, ale snad se podaří uskutečnit i tak, třeba na Cyrilometodějské hody.

Na závěr bych Vám chtěla popřát hlavně hodně zdraví, rodinnou i pracovní pohodu. Pokusme se zapomenout na vše negativní, co nás v tomto roce obklopovalo a těšme se na každý další den. Přeji Vám vše dobré!

Hana Kolaříková, starostka

**Veškeré aktuální informace z obce,
najdete na webových stránkách:**

www.veterov.eu

Výsledky voleb do zastupitelstev krajů

konaných ve dnech 2.10.–3.10.2020 vobci Věteřov

Počet voličů v seznamu	415
Počet vydaných úředních obálek	145
Počet platných hlasů	143
Volební účast	35%

Číslo	Strana	Počet hlasů
12	KDU -ČSL	58
51	Starostové pro jižní Moravu	20
19	Česká pirátská strana	19
45	ČSSD	18
50	ANO 2011	14
76	ODS s podporou Svobodných a SOM	5
63	KSČM	3
44	Spolu pro Moravu	3
16	SPD	2
70	Trikolóra hnutí občanů	1

Mateřská škola

Život v naší MŠ se v posledním roce změnil. Covidová situace nás už loni na jaře přinutila zrušit naše plány. Nemohli jsme uskutečnit s dětmi výlety, kulturní program, nekonaly se ani žádné obecní akce, kterých jsme vždy zúčastňovali a pomáhali s jejich organizací. V březnu loňského roku jsme MŠ na doporučení zřizovatele na dva měsíce uzavřeli. Tento čas jsme využili k úklidu, nechali jsme vymalovat kuchyni a hernu, zakoupili jsme nový koberec, zvelebili školní zahradu. Máme tam novou dětskou kuchyňku, vyrobili jsme si domek pro užitečný hmyz a vytvořili chodník pro „bosé nohy“. Na konci května byla MŠ opět otevřena. Pro děti jsme připravili Pohádkovou cestu ke Dni dětí, slavnostně se rozloučili s předškoláky, vyrobili dětem společné tablo a užili si teplé dny na zahradě.

Do nového školního roku 2020/2021 jsme vstoupili s optimismem. Do MŠ jsme zapsali 19 dětí. Kolektiv zaměstnanců se nezměnil. Máš program jsme museli přizpůsobit mimořádným opatřením. I když jsme s dětmi stále nemohli vyjet na výlety ani do divadla, připravovali jsme jim pestrý program ve škole. Uskutečnili jsme podzimní výstavu dekorací z dýní a přírodních materiálů. S pobytů na zahradě jsme se rozloučili táborákem, pečením brambor a jablek. Na sv. Martina jsme před školou přivítali hned dva bílé koně s jezdky Martinou a Anežkou.

Pohostili jsme je vlastnoručně upečenými lineckými koláčky a předvedli koně vyrobené ze dřeva a textilu. Děti nebyly ochuzeny ani o návštěvu Mikuláše s čertem a andělem. Před Vánocemi jsme si užili pečení perníčků, zdobení stromku i vánoční nadílku. Rodiče se připojili k našemu vánočnímu jarmarku. Zakoupili si námi vyrobené dekorace a tak přispěli na nákup výtvarného materiálu. Po Novém roce - v lednu a v únoru jsme stihli pro děti připravit sportovní olympiádu a školní karneval. Posledního února jsme znovu museli MŠ uzavřít. Distanční výuka se týká i našich nejstarších dětí. Předškolákům jsme už na začátku školního roku po domluvě s rodiči

zakoupili sérii pracovních sešitů. Úkoly v nich jsou sestaveny podle rámcového programu pro MŠ. Děti s nimi pravidelně pracovaly už od září s učitelkami a nyní i doma se svými rodiči.

Věříme, že se situace s epidemií zlepší a my se vrátíme k „normálnímu“ průběhu školního roku.

Poděkovat chceme všem rodičům, že byli po celý rok velmi ukáznění při dodržování všech nařízení a hygienických opatření. Díky tomu byly děti zdravé a nebyl tak ohrožen chod školy.

Ivana Moudrá – vedoucí učitelka

Obecní muzeum

Vážení a milí,

opět je rok za námi. Jaký? Raději nebudu komentovat, víme to všichni. Měla jsem pro Vás připraveno několik, myslím, že zajímavých, akcí. Před Velikonocemi zdobení kraslic voskem, škrábáním, drátkováním, polepem skořápkami, mašličkami, vlnou i mušličkami. Před prázdninami zase kreativní tvoření na dřevěné kruhy z kmene stromů, které laskavě vyrobil pan David Zálešák, s pís-kem, mušličkami, kamínky, sítěmi... Moc jsem se těšila, že společně vytvoříme něco zajímavého, krásného, poutavého... Vládní opatření proti Covidu-19 a vůbec situace to neumožnila. Škoda...!

Přesto proběhlo pár akcí v době částečného rozvolnění opatření. Především třetí ročník „Víkendu památkových domků a muzeí“, kdy naše muzeum navštívilo několik turistů a také telefonicky objednané prohlídky zájemců z okolí, kteří už prostě nechtěli sedět doma.

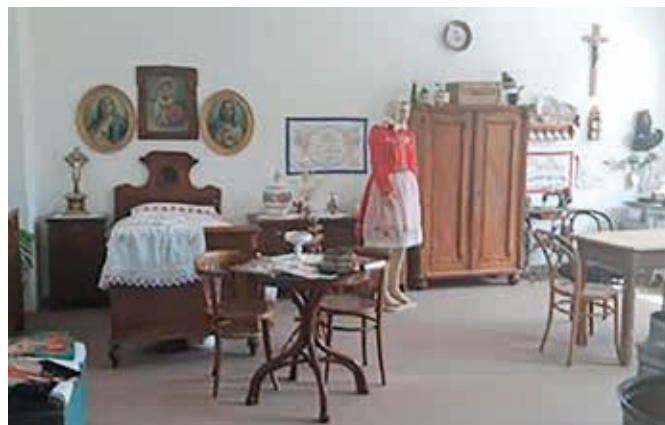
Chtěla bych Vás pozvat do muzea, když jsme se tak dlouho neviděli. Připravit pro Vás akce s tvořením, ale kdy? To vážně nevím... Moc ráda Vás uvidím a přivítám v našem krásném muzeu hned, jak to bude možné. Těším se na Vás a jsem tu pro Vás...!

Letos je moje povídání opravdu krátké, protože není o čem povídat. Je mi smutno z toho, jak se situace u nás

změnila. Jak se bojíme s někým se zastavit a popovídat, zajít k někomu na návštěvu, probrat vše možné i nemožné, jak bylo vždycky naším zvykem. Vždyť člověk je společenský tvor a proto nás nynější situace tak trápí, ne-li deprimuje (dala by se použít i jiná, mnohem „výživnější“ slova).

Závěrem jedno moudro. Říká se, že kdo je odvážný, nemusí vždy žít dlouho... Ale kdo se bojí, nežije vůbec!!! A proto žijme. Žijme teď, žijme tady a hlavně žijme naplno! Protože, kdo ví...?

Jarmila Staňková, správce muzea

Ze života farnosti

Vážení a milí spoluobčané.

Je opět jeden obyčejný únorový den, den roku nového 2021.

Pokusím se ohlédnout v čase zpět a napsat něco do našeho Zpravodaje o roce minulém. Asi nikdo nebude na loňský rok vzpomínat rád.

Byl poznamenám bojem s koronavirem, zákeřným virem, které lidstvo zatím neumí zkrotit.

Toto téma však opustím a zaostřím pohled na člověka, který nám všem byl blízký.

Mnoho pro obec i farnost vykonal a v srpnu si ho Pán Bůh k sobě povolal. Mám na mysli našeho farníka a kostelníka pana Svatopluka Müllera.

Chceme-li budovat dobrou obec, svatou farnost, požehnanou rodinu, potažmo Boží království, nemůžeme vyloučit bližního. Stavíme-li dům, nestaví ho jeden, ale všichni. Pokud dáváme do jedné části svůj díl umu s radostí a zápalem, a vidíme, že protilehlá strana se bortí, a my ji nepodržíme, ten dům se nikdy nedostaví.

Pravé bohatství je jen v tom, kolik jsme dali, obětovali, tedy ztratili pro druhé.

Arcibiskup Stojan, který kázal při požehnání našeho kostela, říkával: „Máš jen to, co jsi dal!“. Tato věta, která má jen šest jednoslabičných slůvek, je vzorec Boží ekonomie a z ní se nám rodí jediný poklad v nebi, který nám nevezme žádná krize, žádný koronavirus, žádný zloděj, inflace či propady na trzích.

Obyčejný kus železa má jen cenu pár korun. Když z něho vyrobíme pár drátků, ten jistý kus bude mít cenu asi desetkrát větší. A když z něho vyrobíme lékařské jehly, jeho hodnota může dosáhnout až tisícnásobku ceny obyčejného železa. Když by se použil na výrobu pružin do jemné mechaniky švýcarských hodinek, potom by mohl

ten jistý kus železa vynést až sto tisíc násobek ceny. Vyplatí se tedy surovinu zpracovat na konečný výrobek. A to jistě platí i o našich přirozených darech i o darech nadpřirozených, které dostáváme ve svátosti křtu a biřmování.

Vzpomínka na „Sváťu“ Müllera, jak mu říkali i malí ministranti se nese tímto směrem. On postupně v životě zasvěceném Pánu Bohu a rodině, dokázal přetvářet své hříbný v brillanty.

Poznal jsem ho jako nesmírně pracovitého člověka a pak, když se stal kostelníkem, byl mi příkladem jednoduchou a nekomplikovanou zbožností. Veškeré své kroky a činy měl promodlené. Když v mládí ovdověl, Pán Ježíš a Panna Maria vychovávali jeho děti. Jiné řešení ani neznal. Ztráta milované manželky Anežky byla těžká, ale o to více rostla jeho upřímná víra. Životní zasvěcení dokázal předávat nenásilným způsobem života. Ani ne tak slovy, jako činy. Není náhodou, že všechny jeho tři děti jsou věřící a víru plně praktikují i se svými rodinami.

Jakou cenu má člověk? Jistě, velikou. Každý člověk, jak se říká, je nahraditelný. Ale Sváťa nám stále chybí...

A jakou cenu má před Bohem? Sváťa neodešel z našeho světa jako žebrák, ale jako bohatý. Vše, co od Pána Boha dostal, zpracoval v diamanty.

Pan Svatopluk Müller může být nám i našim dětem opravdovým vzorem. A co se týká věčnosti, těšme se tím, že Bůh umí odměnit své dobré a věrné služebníky životem věčným.

*Pater Mgr. Pavel Maria Baxant O.Cr.,
farář ve Věteřově*

Mužský sbor Věteřáci, z. s.

Určitě by se nenašel člověk, firma či instituce, jež by loňský rok považovali za běžný.

A stejně tak se epidemiologická opatření dotkla i činnosti našeho sboru.

Zhoršování situace vlivem šíření nemoci COVID-19, omezování počtu osob pro vzájemná setkání a v konečném důsledku úplný zákaz pořádání kulturních akcí prakticky ochromil veškerou činnost sboru v prvním pololetí a my jsme pochopitelně nesměli ani zkoušet.

Rozvolnění v letních měsících ale přece jen dovolilo konání několika společenských událostí.

Jako první to bylo Farní odpoledne na Cyrilka, kde jsme

se podíleli na kulturní části hodového setkání. Za týden pak následovala Beseda u cimbalu v Lovčicích. Zatímco na faře bylo velmi příjemné počasí, následující sobotu se velmi ochladilo a přidal se i déšť. Ale asi pod dojmem dlouhého „půstu“ byla však v Lovčicích účast velmi slušná a atmosféra o to srdečnější.

V polovině srpna se uskutečnilo prázdninové Setkání na farním dvoře (dříve Výlet do Jablůnky) s tradiční bezprostřední atmosférou.

Posledním představením našeho sboru v uplynulém roce byla účast na oslavě 20. výročí sochy sv. Urbana, konaná 5. září v Bukovanech.

Na konci prázdnin se nám podařilo uskutečnit návštěvu u „našeho“ Mirka Potáčka, který se ze zdravotních důvodů již hodně dlouho neúčastní nejen vystoupení sboru ale ani zkoušek. Návštěvu jsme museli několikrát odložit, a tak jsme byli rádi, že jsme se s ním konečně mohli pozdravit a zazpívat.

Několika písničkami jsme se v loňském roce rozloučili s panem Svatoplukem Müllerem a s paní Valérií Stávkovou, kteří patřili k častým návštěvníkům našich kulturních vystoupení.

Zbývající část roku se pak opět nesla ve znamení tvrdých omezení, což znamenalo mimo jiné i zrušení tradičního „Svatomartinského praseta“.

Už se těšíme, až si zase všichni zazpíváme. Jen máme tak trochu obavu, jestli jsme vše nezapomněli a nebudeme se muset učit zpívat zase od začátku :-).

Luděk Kostiha

TJ Sokol Věteřov

Vážení spoluobčané a příznivci veteršského fotbalu,

rok 2020 byl pro nás, jako pro každého, z důvodu koronavirové pandemie, která nás zasáhla v březnu 2020, rokem mnoha změn a opatření. Dle nařízení vlády České republiky jsme se snažili odehrát sezonu 2019/2020 v omezeném režimu. Nejdřív za malé účasti diváků do 50 osob a poté jen za účasti hráčů, rozhodčích a osob zabezpečujících organizační a technické zázemí. Bohužel vzhledem ke stoupajícímu množství nakažených osob a nových nařízení vlády Fotbalová asociace České republiky ukončila podzimní část soutěží a zakázala veškeré fotbalové aktivity. Jediná možnost nějaké aktivity je trénování individuálně, nejlépe doma.

Moc ráda bych Vám tady rozepsala, co všechno pro fotbal v naší malebné dědině jsme udělali a udělat můžeme, ale sami jistě víte, že v aktuální situaci máme svázané ruce. Všechny novinky a aktuality o dění ve veteršském fotbale najdete na naší facebookové stránce TJ SOKOL VĚTEŘOV.

Věřím, že tuto složitou dobu společně ve zdraví překonáme a setkáme se brzo na fotbale.

Přeji vám všem a vašim blízkým za Sokol jen to nejlepší!

Zuzana Poláčková

Spolek Klobůček

Máte doma část kroje, nebo dokonce celý kroj, který Vám doma leží ve skříni a nemá využití? My bychom ho rádi využili. A to v našem spolku Klobůček. Staré kroje dokážeme zrenovovat, aby ještě nadělaly parádu, takže se nebojte oslovit nás i s krojem v ne úplně dobrém stavu. Budeme rádi za každý kus dámského, pánského ale i dětského kroje, ať už je to kordulka, mašle, rukávce, kalhoty, boty nebo cokoli jiného...

Eliška Kempná, předsedkyně spolku

SDH Věteřov

Vážení a milí spoluobčané,

rok je opět za námi a my vás můžeme opět seznámit s naší činností. Nové období pro nás nezačalo vůbec příznivě. Když nás začátkem ledna po téměř 60 letech členství u sboru a z toho 46 let ve Věteřově, opustil náš bratr pan Tomáš Kellner. Během své hasičské kariéry získal mnoho ocenění např. Medaili za příkladnou práci, za zásluhy a také Medaili sv. Floriana. Čest jeho památce.

Další negativní události na sebe nenechaly dlouho čekat, když nás navštívil nám všem nechvalně známý Coronavirus a následné opatření se nás všech dotkly nejenom v soukromém životě, ale i v tom hasičském a museli jsme omezit činnost v podstatě na nulu a tomu je tak vlastně dodnes.

Nic méně i v téhle těžké době jsme nechtěli zahálet a nabídl, pokud to bude v našich silách a možnostech pomoc. Na žádost paní starostky jsme rozvezli do všech domácností v obci roušky a dezinfekci.

Když přišlo první rozvolnění, přišla také zajímavá nabídka od pana hajného a to taková, že když pouklízíme les podél hlavní silnice ze Strážovic do Kyjova, tak si na podzim můžeme uřezat máju na hody. Taková myšlenka se nám líbila, a tak jsme si řekli proč ne. Nejen že uděláme něco pro sebe, ale také pro přírodu. Také hodová chasa se k nám bez dlouhého váhání přidala. Po příjezdu na místo jsme si řekli pár organizačních věcí a vypravili jsme se do lesa. Za zhruba hodinu jsme měli všechny pytle naplněné a vozík na kopec. Chvilí jsme debatovali u hromady odpadků, co všechno jsou lidé schopni do lesa vyhodit, a pak přišel nápad, zkusme to celé roztřídit. Převezli jsme tedy náklad ke kontejnerům na tříděný odpad, všechny pytle jsme zase vysypali a roztřídili do kategorií plast, papír, železo a ostatní. Nebyla to práce moc voňavá ani příjemná, ale zvládli jsme to. Na konci třídění nám zbylo zhruba poloviční množství odpadu, z čeho jsme měli

dobrý pocit. Velké díky patří hlavně hodové chasě, že za to umí vzít nejen na hody, ale také při sběru odpadků.

Další akcí byla již tradiční soutěž v požárním útoku. Jelikož se okrsková soutěž nekonala, tak jsme zahájili sezonu přímo na domácí půdě a skončili na krásném druhém místě. Účast družstev byla oproti předešlým ročníkům o něco horší, ale jinak se soutěž vydařila a vzhledem k situaci jsme byli rádi, že se mohla vůbec uskutečnit. Následovali další soutěže, ale naše výsledky začaly postupně upadat. Dle mého názoru to bylo hlavně způsobeno zaneprázdněností většiny z nás, kdy jsme ve fázi zakládání rodin a budování příbytků, a tak nám na hasičinu nezbývá tolik času. Tak pevně doufám, že se to v letošním roce opět zlepší a budeme hrozbou pro naše soupeře jako v letech minulých. I přes tyhle komplikace, kdy jsme na každou soutěž byli v jiném složení, jsme se zúčastnili všech soutěží 3. okrsku a celkově za sezonu jsme se umístili na 4 místě.

Během roku jsme nemuseli vyjíždět díky vaší opatrnosti k žádnému velkému výjezdu.

Spíše jsme řešili drobné věci jako čerpání vody a likvidace bodavého hmyzu.

Členskou základnu sboru tvoří 22 členů.

Na konci srpna se nám spolu s myslivci podařila uskutečnit ještě jedna trochu spontánní, ale jinak povedená akce s názvem Ukončení prázdnin na myslivecké chatě.

Přišlo září a my začali řešit, jak to letos bude s hodama. Kluci ušité nové kordule, chasa natěšená, kdy už bude první zkouška, ale po dlouhé konzultaci a vzhledem k situaci, jak se vše vyvíjelo, jsme s těžkým srdcem došli k závěru, že hody nebudou. Tak doufáme, že nám májka v lese vydrží, nesežere ji kůrovec a nás zase neskolí Covid a opět se všichni brzy sejdem ať už jen tak nebo na nějaké kulturní akci v obci. V roce 2021 vám přeji hlavně zdraví. Ohni a Coronaviru zmar!!!

Starosta SDH Věteřov Tomáš Kaňa

GRAND PRIX 3. OKRSKU 2020

KOLEKTIV	VĚTEŘOV		LOVČICE		OSTROVÁNKY		STRÁŽOVICE		ŽELEŤICE		SOUČET	UMÍSTĚNÍ
	čas	umístění	čas	umístění	čas	umístění	čas	umístění	čas	umístění		
LOVČICE	27,92	3	29,44	1	27,99	1	28,51	1	34,34	4	10	1
OSTROVÁNKY	26,89	1	31,33	2	28,6	2	29,48	3	31,53	2	10	2
STRÁŽOVICE		6		5	32,74	4	28,68	2	29,51	1	18	3
VĚTEŘOV	27,8	2	32,13	3	30,32	3	44,37	5	39,47	5	18	4
ŽELEŤICE	33,17	4	51,35	4		5	34,47	4	31,68	3	20	5
ŽDÁNICE	40,33	5		5		5		6		6	27	6
ARCHLEBOV		6		5		5		6		6	28	7
NENKOVICE		6		5		5		6		6	28	7

Včelaři Věteřov

Tak jako v předchozích letech, je život včelstev i včelí snůška ovlivněna průběhem počasí, zejména v jarních a letních měsících. Zima 2020 nebyla nijak tuhá. Začátkem března přišly vyšší teploty, které nastartovaly včely k jejich běžnému rozvoji. V druhé polovině měsíce a začátkem dubna se ale ochladilo a to dokonce s nočními mrazy, které zpomalily jak rozvoj včel, tak kvetení stromů.

Z pohledu medobraní, u některých včelařů, byla ale první snůška nejlepší. Další medonosné plodiny jako akát, lípa zklamaly, protože v době jejich květu bylo chladné a deštivé počasí. Slunečnice nám v blízkém okolí chyběla, takže uplynulý rok byl podprůměrný.

V březnu 2020 jsme měli výroční schůzi, kde jsme se dozvěděli výsledky vzorků varoázy u jednotlivých včelařů. Mor včelího plodu se u nikoho z nás neobjevil, čemuž jsme rádi. Byla zde také stanovena metodika léčby včelstev. Každý si mohl objednat (nebo ne) potřebná léčiva na léto a podzim. Bylo znovu zavedeno léčení Gabonem.

Léčba proběhla podle stanovených časových etap, včetně léčby aerosolem. Toto poslední léčení proběhlo začátkem prosince 2020. Po odevzdání vzorků měli nám být v polovině února 2021 oznámen výsledky. Limit je stanoven na 3 roztoče na včelstvo, pokud má včelař větší množství, musí povést brzy na jaře léčbu M1AER potíráním plodu

a současně ve stejný den provést fumigaci Varidolem. Léčení musí proběhnout nejpozději do 15. dubna. Vzhledem k současné pandemické situaci se neuskutečnila letošní výroční členská schůze v Kyjově.

Na začátku r. 2021 je v naší obci 9 včelařů, kteří chovají 44 včelstev a to v různém množství od 3 do 11 včelstev. V porovnání s minulým rokem je to o 3 včelaře méně, ale chováme o 12 včelstev více.

Na závěr bych se chtěl zmínit o jedné zvláštnosti, která se začala pravidelně vyskytovat na jižní Moravě. Souvisí to s oteplováním klimatu. V posledních letech se zde pravidelně vyskytuje Drvodělka (Xylocopa), viz foto. Patří

k největším příslušníkům čeledi včelovitých, některé druhy dosahují délky až 3 cm, robustním tělem připomínají spíše čmeláky, od nichž se liší lesklým, méně ochmýřeným tělem. Patří mezi včely samotářky a hnízdí v chodbičkách vydlabaných ve ztrouchnivělém dřevě, v nichž budují komůrky ze sekretu slinných žláz, kam kladou vajíčka.

V České republice se vyskytují drvodělka fialová a drvodělka potulná. Na jižní Moravě byla několikrát pozorována také drvodělka malá. Svou velikostí vzbuzuje u lidí strach, může se stát, že se jí pokusí někdo zabít jakožto hluchý hmyz. Není ale nebezpečná, je mírumilovná a velmi plachá.

Václav Biliček, Jaroslav Schovanec

Myslivecký spolek Větrov Věteřov

Myslivecký rok 2020 je u konce a nastal tedy čas na malé ohlédnutí za událostmi roku minulého.

Byl to rok vyjímečný – od dubna vstoupil do života všech obyvatel dosud nepoznaný faktor – nemoc COVID -19. Toto onemocnění ovlivnilo vše, včetně výkonu práva myslivosti.

Omezující opatření v několika vlnách zasáhla v míře nebývalé i myslivost. Prakticky od prvních omezujících opatření z loňského jara se příroda kolem naší obce, (a nejen zde), stala vděčným místem procházek a relaxace.

Je až s podivem, kolik lidí se začalo pohybovat jak po polní, tak lesní části honitby. Jak jsem již dříve napsal,

katastr naší obce je atraktivní krajina pro více druhů aktivit a myslivost zde byla jaksi odjakživa – ku prospěchu přírody. V současné době v nebývalé míře běžci, chodci, cyklisté, jezdci na koních, motorkáři vyráží za humna a ne všichni jsou ohleduplní. Nejen na spoluobčany, ale také na přírodu.

Jsem rád, že většina z nás se chová při toulkách okolím Věteřova odpovědně, zvěř není vystresovaná a vzhledem k povaze počasí za poslední rok, (více srážek, méně tropických teplot), se stavy jak spárkaté, tak především drobné zvěře minimálně snižují.

Při toulkách po lesních a polních cestách je možné setká-

ní se slukou, čejkou chocholatou, křepelkami. Na potocích je možné vidět ondatru, bobra.

Úmyslně jsem zmínil druhy a je jen na Vás, objevit místa na Větersku, kde je můžete potkat.

Přece jen budu malinko adresnější: dobře se zažila naučná stezka nad obcí a právě zde, U Josífků je možné při notné dávce štěstí narazit na dudka chocholatého.

Navzdory omezením a restrikcím, myslivci mají s podstaty svého poslání výjimku – péče o myslivecká zařízení, lov, monitoring zdravotního stavu jak drobné tak spárkaté zvěře vyžaduje přítomnost nejen během hromadných lovů, (honů), ale celoročně.

Co se výsledků hospodaření v honitbě týká, tak – v rámci zákonné dílky – proběhly dva lovy na drobnou zvěř a to v sobotu 14. 11. 2020, (16 ks bažanta) a obvyklý hon 26. 12. 2020 „Štěpánský“, (19 kohoutů).

Tyto stavy by nebyly bez odlovu 7 lišek.

Ohledně lovu spárkaté se podařilo odlovit 7 kusů trofejové srnčí zvěře, 6 kusů divokého prasete.

Po ukončení úspěšných lovů jsme tedy neměli oblíbené

posezení, ani Poslední leč. Stejně tak neproběhla ani Hubertská mše.

Jediná akce, kdy jsme prezentovali svoji práci a nejen to – sešli jsme se s malými i velkými byl 29. srpna Dětský táborák s diskotékou, který proběhl na chatě Větrovce ve spolupráci s našimi hasiči a obecním kulturním výborem. Byl to jen takový společenský nádech, bohužel, na hodně dlouhou dobu.

Nechci náš příspěvek končit pesimisticky – loni se náš myslivecký spolek rozrostl o dva hosty a tak ve větším kolektivu budeme naše náročné a krásné poslání snáze zvládat.

Do nového mysliveckého roku Vám všem přeji jménem mysliveckého spolku Větrov Věteřov především hodně zdraví a sil, členům a hostům spolku děkuji za perfektně odvedenou práci.

David Zálešák, hospodář MS

Všechny fotografie z kulturních akcí, najdete na webových stránkách:

www.veterov.eu/vedlejsi-menu/fotogalerie

Naše vesnice před 45 lety

JZD „Vítězný únor“

Se sídlem ve Strážovicích sdružuje JZD z Věteřova, Sobůlek, Stavěšic a Strážovic. Na každé farmě je pomocný zootechnik. Ve Věteřově je zootechnikem p. Petula ze Sobůlek. Jeho pomocnicí je p. Marie Osičková z Věteřova. Všechny plodiny v tomto roce - obiloviny, okopaniny a zelenina vlivem dlouhotrvajícího sucha vykazují nižší ha výnosy než se plánovalo. Nejnižší výnos byl u ječmene, cukrovky a okurků.

Počet členů JZD „Vítězný únor“ je 646. Počet trvale čin-
ných členů včetně důchodců je 443, z toho 28 žen.

MNV

Předsedou místního národního výboru byl ve dnech 22. a 23. října zvolen Josef Blažek, místopředseda MNV Václav Šnejdar, tajemník Václav Němec.

Český svaz žen

Na počátku roku 1976 měla ZO ČSŽ 151 členek, během roku přibýlo 12 nových členek. Svaz žen se zúčastnil mnoha kulturních akcí, podílely se na uspořádání Společenského plesu, besedy s důchodci, k MDŽ navštívily starší a nemocné ženy s malým dárkem. Předsedkyně ČSŽ je Dr. Seklová, místopředsedkyně J. Válková, jednatelka M. Bábíčková, pokladní M. Spurná.

Národopisný kroužek

Na výroční schůzi zhodnotil práci tohoto kroužku za uplynulých 7 let trvání p. F. Lejska a A. Kostih ml. Zásadou kroužku je ve velké míře obnovení věteřského kroje, jak mezi dospělými, tak i mezi dětmi a mládeží. V lednu se zúčastnilo 32 krojovaných Slováckého plesu v Brně, v únoru krojovaného plesu v Archlebově, kde se tančila Moravská beseda, v dubnu byla krojovaná Šlahačka s muzikou po dědině, dále účast 56 krojovaných v Kyjově na okresních dožínkách. 30. a 31. října proběhly krojované hody s věncem a káčerem ve Věteřově.

Myslivecké sdružení

Členská základna je 27 členů. Myslivci hospodaří na 1277 ha půdy, z toho je 425 ha lesů a 852 ha zemědělské půdy. Rok 1976 byl mimořádně suchý.

Odstřel zvěře: srnec 4 ks, srna 8 ks, srnčata 4 ks, králík 48 ks, bažant kohout 366 ks, bažant slepice 4 ks.

TJ SOKOL Věteřov

Má oddíl kopané. Je zařazen v soutěži okresu Hodonín do 2. třídy. Ve výboru Sokola nastaly změny - dosavadní

pokladník J. Blažek měl být pověřen významnou funkcí v lidosprávě. Funkci pokladníka převzal Z. Luža. Jednatel byl S. Němec, který se odstěhoval do Kyjova a tak zapracoval do funkce jednatele F. Janouška. Sokol již tradičně pořádá tzv. Malé hody na Cyrilka spojené s taneční zábavou a pohárovým turnajem.

Výtěžek z tohoto podniku nepřesahoval 1.500 Kč.

Požární ochrana

Členové věnovali pozornost hlavně preventivní ochraně, aby nedošlo k požáru. Následkem velkého sucha v letních měsících bylo nebezpečí ve zvýšené míře. Také nedostatek vody ve studních byl překážkou k účinnému zásahu. Velkým nedostatkem pro práci organizace bylo, že svou techniku mají umístěnou ve staré zbrojnici, která je malá a naprosto nevyhovující.

Český červený kříž

Členská základna má 137 členů, z toho 37 dorostu. Dobrovolných dárců krve za rok 1976 bylo 27. V témže roce bylo ošetřeno 143 osob.

Mateřská škola

V roce 1976 navštěvovalo MŠ 27 dětí. Ředitelka MŠ byla Ludmila Žandovská, učitelka Marie Jakšová ze Sobůlek, školnice Josefa Gistrová.

V roce 1976 se narodilo 10 dětí, bylo uzavřeno 11 sňatků a zemřelo 7 občanů.

Zpracovala Marta Koláčková, kronikářka

Všechny zpravodaje v elektronické podobě, najdete na webových stránkách:

www.veterov.eu/zpravodaj

Zásilkovna

V naší obci jsme nedávno instalovali samoobslužné výdejní místo Zásilkovny Z-BOX.

Z-BOX je Vám k dispozici 24 hodin denně 7 dní v týdnu. Stačí si jen stáhnout aplikaci a zásilky můžete nejenom vyzvedávat, ale také posílat.

Z-BOX vyžaduje jen minimum elektřiny a je napájen ze solárního panelu. Obec to tedy nic nestojí a pro Vás to bude znamenat konec čekání na kurýra a rychlé řešení výdeje balíčků bez front.

Zásilkovna.CZ

Senát hraje nepostradatelnou roli!

Během svého volebního období jsem se mnohdy setkávala s názory, že Senát je zbytečný a že ho nepotřebujeme. Konstantně občanům vysvětluji, jak moc je Senát důležitý a v čem tkví jeho role. Posledních 12 měsíců zcela jasně ukázalo, že funkce Senátu je pro naši republiku velmi důležitá a jeho role je nepostradatelná! Poslanecká sněmovna obzvláště v této koronavirové době vytvořila mnoho zákonů „ušitých horkou jehlou“, kdy i pod dobrým úmyslem a snahou zlepšení situace mohlo mnohdy dojít k závažným legislativním problémům. Často se jednalo o přímé poškození občana, zásahů do Ústavy a ohrožení demokratických principů.

Senát naštěstí díky velkému množství nezaujatých a politicky neovlivňovaných odborníků odhaluje tyto nedokonalosti a snaží se je napravit. Díky Senátu bylo opraveno velké množství zákonů, jako např. zákon o dávkách státní sociální podpory, který nadměrně zvyšoval byrokracii a administrativu pro zaměstnavatele. Dále tzv. pandemický zákon, který zaváděl omezování práv až příliš a zaváděl mimořádně vysoké trestní sazby i za drobné trestné činy (např. krádež) v době nouzového stavu a nekontrolovatelné pravomoci hygieny a ministerstva zdravotnictví.

Já velmi intenzivně dlouhodobě spolupracuji na volebním zákoně, který je velmi sledován a na stavebním zákoně, kde v týmu s poslanci předkládáme pozměňovací návrh k novele připravené vládou. Podle ní by mělo dojít k úplnému zrušení stávajícího systému stavebních úřadů a ke vzniku úplně nové struktury státních stavebních úřadů se sídly v krajských městech – daleko od občana. A to se mi vážně nelíbí!

V poslední době dochází k velkému nárůstu domácího násilí a týrání. Proto jsem v Senát předložila návrh na změnu příslušného zákona. To by obětem mohlo pomoci k přiznání statutu zvláště zranitelné oběti, díky čemuž s nimi bude v trestním řízení zacházeno se zvýšenou citlivostí, kdy např. oběť násilí bude mít právo být vyslýchána bez přítomnosti pachatele, bude mít nárok na bezplatného zmocněnce a bude moci využít zvláštních práv, která jim přiznává statut právě s ohledem na jejich extrémní zranitelnost a prožité útrapy.

Nezapomínám ani na ochranu naší pitné vody ohrožené těžbou šterků. Snažím se v rámci boje se suchem hledat zdroje vod (např. závlahy), které by pomohly našemu zemědělství. Jihomoravský kraj na základě mých argumentů

zadal analýzu podkladů k možnému využití důlních vod na Hodonínsku. Věřím, že to smysl má!

Senátoři nezhálí s pomocí proti koronaviru ve svých regionech a vyvíjí mnoho různorodých aktivit. Jsem velmi ráda, že díky nadstandardním přátelským vztahům našeho předsedy Senátu Miloše Vystrčila dostala Česká republika od Taiwanu pět výrobních linek na výrobu

FFP2 respirátorů od firmy Autoland, jejíž majitel se rovněž zavázal, že 5% z výrobní kapacity linek daruje Senátu na půl roku. Díky čemuž můžu u nás v regionu rozdat 2 352 ks FFP2 respirátorů měsíčně potřebným.

Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko

Společenská kronika Statistické údaje

Narození v roce 2020

Rozálie Jurůtková, Natálie Sklenářová, Filip Sklár,
Stela Gavendová, Rebecca Polášková, Jakub Černohorský,
Sofie Hodinková, Stella Haiserová

Zemřelí v roce 2020

Tomáš Kellner, Helena Polášková, Ladislav Koláček,
Josef Lejska, Svatopluk Müller, Stanislav Luža,
Valérie Stávková, Anna Blažková, Miroslav Dočkal

Statistické údaje k 1. 1. 2021

Počet obyvatel	488
Narození	8
Úmrtí	9
Přistěhováno	14
Odstěhováno	3

Nejmladší občanka Stella Haiserová.
Nejstarší občanka Marie Kačírková – 90 let.
Nejstarší občan Josef Staněk – 89 let.

Kostel ve Věteřově se přece postaví

Dialektický materialismus říká, že nic není v klidu, všechno se neustále vyvíjí. A staré naše přísloví říká: „Časy se mění a lidé v nich.“ Tak se stalo i ve Věteřově. Před sto lety nechtěli naši předkové o stavbě kostela ani slyšet, v devadesátých letech změnilo se myšlení lidu úplně.

Myšlenka, aby ve Věteřově byl postaven kostel, přísluší prý věterskému rodáku, Čenku Kolárovi, c. k. nadporučíkovi v. v. v Brně. (Narodil prý se kolem roku 1815 z rodičů domkařských, napsal prý také „Dějiny Věteřova a sbíral staré památky. Ant. Elzner pátral prý po nich u jeho dcer v Brně, ale nadarmo.)

V roce 1896 byly učiněny první kroky ke „zřízení Jednoty ku vystavení katolického chrámu Páně ve Věteřově pod ochranou sv. Cyrila a Metoděje“, jež si vytkla za úkol opatření potřebný kapitál na stavbu a zařízení a zřízení vlastní duchovní správy.

Věteřané usilovali o stavbu hlavně pro hodinovou vzdálenost Věteřova od Lovčic. Spojení bylo jen po polní cestě velice neschůdné, v zimě pro závěje a v létě pro bláto. Věteřané ještě dnes vypravují smutné i veselé historky jež se jim přihodily při tomto putování. Stalo se, že věřící šli na

„jitřní“, zabloudili a každý přišel do jiné vesnice. Mnohým v blátě utonuly boty, nešité na vlastní nohu a těžce je pak bylo z bláta vytahovat. Dotyčný se musil nejdříve z bot dostat.

Z Věteřova až k Végrovému kříži se chodívalo bosky, tam teprve ten, který šel z kostela se vyzul a boty dál tomu, který do kostela šel.

Jednou musil býti povolán k umírajícímu kněz až z Kyjova. Na zpáteční cestě musil však sedlák vypráhnouti koně a na nich on i kněz se dostali přes veliké závěje domů. Proto chodívalo mnoho lidí za takového počasí, kam bylo nejbližší - do Archlebova.

Počátkem roku 1897 vstoupila tato Jednota v život. Tehdejší lovčický farář, Kašpar Král poznamenal do tamní farní kroniky na počátku roku 1897: „Ve Věteřově se zakládá Jednota na vystavení chrámu Páně, hřbitova i farní budovy. Chrám bude stát tam, kde býval kdysi hřbitov pod jménem „Muka“, kde při srovnávání půdy bylo mnoho kostí nalezeno.“

Jmenovaný chtěl, aby kostel stál v dědině př číslem 59, tam kde stávala až do postavení kostela zvonice. (Byla nejdříve dřevěná, později postavena z kotovic. Na ní visel zvon, o němž bylo mluveno shora.)

Kostelní Jednota byla založena 21. února 1897 na ustavující schůzi ve školní budově. Prvním předsedou byl starosta obce Václav Uhýrek., místopředsedou Jan Šnejdar, pokladníkem Jan Utěšený, nadučitel a jednatele učitel František Barabáš. Přítomný lovčický kaplan, Fr. Hudec povzbuzoval přítomné k píli, vytrvalosti, obětavosti, lásce a svornosti pod heslem: „Spojenými silami!“

Roční členský příspěvek byl stanoven na 4 K (Členské knížky vytiskl R. Vilímek v Praze.) Zámožnější občané - členové se zavázali složit obnos 16.042 K ve třech letech od započetí stavby. Následujícího roku byly pořízeny plány a rozpočet v obnosu 46.790,34 K a vypracoval je Gustav Sonewend, stavitel v Kyjově.

Zvonice stávala při levém okraji silnice směrem do Kyjova před číslem 102. Z obou stran byla cesta (silnice tenkrát ještě nebyla). Před zvonici stával dřevěný červený kříž a obyčejný topol. Ve zvonici bývaly uloženy máry. Tu se konávaly také rozmanité pobožnosti.

V sezení obecního zastupitelstva 19. června 1898 bylo usneseno darovati „na oslavu 50 letého jubilea panování J. V. císaře a krále, Frant. Josefa I., pozemek par. č. 598 na němž chrám P. a hřbitov státi bude ve výměře 1.046 sáhů. V lednu 1899 stal se starostou a předsedou kostelní Jednoty Jan Šnejdar, který se energicky celé věci chopil a přivedl ji s pomocí druhých ke zdárnému konci.

Obec si chtěla na stavbu kostela potřebný peníze vypůjčiti, ale Zemský výbor nesvolil. Za to, ale povolil v listopadu sbírat milodary po celé Moravě, jichž se opravdu sebralo 6.000 K. Roku 1900 se volalo všeobecně po stavbě.

Průběh stavby:

Po schválení plánů oběma výbory byla stavba zadána staviteli, Gustavu Sonewendovi z Kyjova za 43.800 K. Dne

15. srpna 1900 byl posvěcen základní kámen (vlevo od hlavního vchodu) lovčickým farářem, Kašparem Králem. (Fotografie této slavnosti je uložena ve farním archivu.) Nepřátelé této stavby namluvili staviteli, že Jednota nedodrží platebních podmínek. Proto tento požádal o zajištění na gruntech občanů nebo zaplacení již hotových základů. Soudem v Uherském- Hradišti bylo rozhodnuto, že stavitel je povinen dokončiti stavbu do 2.VII.1902, zaplatí-li Kostelní jednota do 16. února 1902 obnos 30.000 K.

Stavitel nevěřil a proto přepustil stavbu svému zeti, Josefu Poláškovu, ale uvolil se ručiti za stavbu ještě 2 roky po kolaudaci. Občané vypůjčením na směnku a složením slíbeného obnosu potřebný peníz sehnali. Polášek se dal do práce dne 19. března 1902. Již 2. června 1902 byly na věž před svěcením zavěšeny zvony, takže lovčický farář s pomocníkem, farářem archlebským za velkých potíží musili vystoupiti na věž a tam je posvětit.

Při stavbě se smrtelně poranila pádem se žebře dělnice Krbcová, když vynášela putnu malty. V nemocnici pak zemřela. Pocházela z Nechvalína.

Při stavbě kostela byla různá a nepěkná osočování z nepoctivosti. Pokladník Kostelní jednoty, Jan Utěšený napsal o tom do školní kroniky: „Ne každý byl svatý, kdo si o kostel otíral paty.“

Ve farní kronice lovčické je pak tento zápis „Filiální kostel ve Věteřově, zbudovaný „Jednotou“ je 30 m dlouhý, 34,40 m vysoký i s věží (uvnitř 10 m) a 10 m široký ve slohu pozdní vlašské renaissance, pod osadou stojící., 28. října 1902 Msgr. Janem Kř. Vojtěchem, inf. praelátem v Brně posvěcený, okrasou celé kotliny ždánské. Zvony svým mollovým hlaholem zaznívají k radosti katolíků.“

Větší obnosy na stavbu věnovali: Císař Fran. Josef I. 800 Kčs, kníže Jan Liechtensteinu 8.000 K a Ant Bajerek, rolník č. 94 obnos 1.000 K.

Z kroniky Bedřicha Blahutky

Vala

Zásilkovna
Member of Packeta Group

Ještě blíže lidem

Z-BOX je samoobslužné výdejní místo Zásilkovny, díky kterému už nikdy nemusíte být jako na trní a čekat, až vám zavolá kurýr.

Nonstop provoz

Téměř všechny Z-BOXy jsou k dispozici 24 hodin denně 7 dní v týdnu!

Rychle a bez front

Stačí použít appku nebo zadat heslo a zásilka je vaše! Za doručení platíte online.

Podací i výdejní místo

Přes Z-BOX si můžete zásilku nejen vyzvednout, ale také ji i odeslat.

Z-BOX je eko

Většina Z-BOXů vyžaduje jen minimum elektřiny a je napájena solárními panely.

